İman- Amel Ve İbadetlerde Samimiyet-İhlas
Gönderen Kadir Hatipoglu - Şubat 12 2015 17:28:09

Muhterem Müslümanlar, İman Nedir? Sözlükte iman, inanmak ve tasdik etmek demektir ki, bu imanın genel manasıdır. İmanın bu genel anlamında kullanıldığı âyetler vardır. Istılahta iman, Peygamberimizin Allah tarafından getirdiği kesin olarak bilinen her şeyde onu tasdik etmek ve doğruluğuna inanmaktır. Bu imanın özel manasıdır. İman deyince de bu anlaşılır. Nitekim Kur'an-ı Kerim'de: امَنَ الرَّسُولُ بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّه وَالْمُؤْمِنُونَ "Peygamber ve mü'minler ona Rabbinden indirilene inandı." (Bakara, 2/285) buyurulmuştur. İman Ne ile Gerçekleşir? İmanda etkili olan organ veya organlar hangileridir? Bu konuda farklı değerlendirmeler olmakla beraber, imanda etkili olan organ kalptir. Bir kimse, Peygamberimizi, Allah tarafından getirdiği kesin olarak bilinen her şeyde kalbi ile tasdik ediyor ve doğruluğuna inanıyorsa -bunu her hangi bir sebeple dili ile ikrar etmese de- Allah katında mü'mindir. Diliyle ikrar ettiği halde kalbi ile tasdik etmiyorsa, bu kimse her ne kadar insanlar yanında mü'min ise de, Allah katında gerçekten inanmış değildir. Nitekim Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurulmuştur:
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ امَنَّا بِاللّهِ وَبِالْيَوْمِ الْاخِرِ وَمَاهُمْ بِمُؤْمِنينَ "İnsanlardan öyle kimseler vardır ki Allah'a ve âhiret gününe iman ettik derler, halbuki onlar mü'min değillerdir." (Bakara, 2/8)
قَالَتِ الْاَعْرَابُ امَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلكِنْ قُولُوا اَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْايمَانُ فى قُلُوبِكُمْ "Bedeviler, 'İman ettik' demektedirler. (Ey Muhammed) de ki, 'Siz iman etmediniz fakat İslâm olduk deyin, çünkü iman henüz kalplerinize girmedi." (Hucurat, 49/14)

Büyük Müfessir Mücahid (H.21-103) bu âyet-i kerimenin, Medine yakınında bulunan Benî Esed İbn-i Huzeyme kabilesi hakkında nâzil olduğunu söylemiştir. Bu kabile ganimet hevesiyle müslüman olduklarını söylemişlerdi. Bunlar bir kıtlık yılında Medine'ye gelmişler şehâdet kelimesini söylemişler ve Peygamberimize: “- Biz, filân oğulları ve filân oğulları gibi size savaş açmadık, ailelerimizle geldik" dediler. Bu sözleri ile Peygamberimizden kendilerine sadaka yardımı yapılmasını istiyorlardı. Bunun üzerine bu âyet-i kerime indi. (Âlûsî, Ruhu'l-Meânî, Beyrut, c. XXVI, s.167, Mısır, 1353 H.) Âyet-i kerime, Peygamberimize, onlara söyle. "siz iman etmediniz" çünkü iman yalnız dil ile ikrardan ibaret değil, yürekten inanmaktır. Dil ile ikrar, dünyada müslüman olduğunun bilinmesi ve kendisine (cenaze namazını kılmak ve müslüman mezarlığına defnetmek gibi) İslâm hükümlerinin uygulanması için, gereklidir. Eş'arî'lerin ihtiyarı da budur. Ebû Mansûr Mâturidî de bu görüştedir. (Şerh-u Fıkhi'l-Ekber, s. 69) "İman, kalp ile tasdik ve dil ile ikrardır" meşhur sözün anlamı da budur. Yoksa Allah katında mü'min olması için kalp ile tasdik yeterlidir. İman İle Amel Arasındaki İlişki İman ve amel, bir bütünü oluşturan parçalar değil, ayrı ayrı şeylerdir. Çünkü Kur'an-ı Kerim'de: اِنَّ الَّذينَ امَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَاَقَامُوا الصَّلوةَ وَاتَوُا الزَّكوةَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ "İman edip iyi işler yapan, namaz kılan ve zekât verenler var ya onların mükâfatları Rableri katındadır. Onlara korku yoktur, onlar üzüntü de çekmezler." (Bakara, 2/277) buyurulmuş, amel, iman üzerine atfedilmiştir. Arapça gramer kuralına göre ancak ayrı ayrı manada olan şeyler birbirine atfedilebilirler. Daha açık bir ifade ile eğer amel imanın bir parçası olsaydı "İman edenler" ifadesinden sonra "iyi iş yapanlar" denmesine gerek kalmazdı. İman ile amel, ayrı ayrı şeyler olmakla beraber aralarında çok sıkı bir ilişki vardır. Sözün başında şunu belirtmeliyiz ki; İman, cennete girmeye, amel ise cehennemden kurtuluşa vesiledir. İman amelin makbul olma şartı, salih amel de imanın kemalini işaretidir. Küpün içinde ne varsa dışa o sızar; kazanın üstündeki kaymak içinde kaynayanın cinsindendir. مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزى

اِلَّا
مِثْلَهَا
وَمَنْ
عَمِلَ
صَالِحًا
مِنْ ذَكَرٍ
اَوْ اُنْثى
وَهُوَ
مُؤْمِنٌ
فَاُولئِكَ
يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ
يُرْزَقُونَ
فيهَا
بِغَيْرِ
حِسَابٍ "Her kim bir kötülük yaparsa, ona ancak yaptığının bir misli ile ceza verilir. Erkek veya kadın, her kim de mümin olarak iyi bir amel işlerse, işte onlar cennete girerler. Orada kendilerine hesapsız rızık verilir." (Mü'min, 40/40)
وَالَّذينَ
كَذَّبُوا
بِايَاتِنَا
وَلِقَاءِ
الْاخِرَةِ
حَبِطَتْ
اَعْمَالُهُمْ هَلْ
يُجْزَوْنَ
اِلَّا مَا
كَانُوا
يَعْمَلُونَ
Ayetlerimizi ve ahiretteki karşılaşmayı inkâr edenlerin amelleri hepten boşa gitmiştir. Çekecekleri ceza kendi yaptıklarından başkası mı olacaktır? (Araf, 7/147)
اِنَّ
الَّذينَ
امَنُوا
وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ اِنَّا لَا
نُضيعُ
اَجْرَ مَنْ
اَحْسَنَ
عَمَلًا İman edip de güzel davranışlarda bulunanlar var ya, şüphe yok ki biz öyle güzel işler yapanların mükâfatını zayi etmeyiz. (Kehf, 18/30) وعن
كعب بن عجرة (رع)
قال:]قالَ لِى
رسولُ اللّهِ:.

يَا كَعْبُ
بنَ عُجْرَةَ:
الصّلاَةُ
بُرْهَانٌ،
وَالصَّوْمُ
جُنَّةٌ
حَصِينَةٌ،
وَالصَّدَقَ&#15
77;ُ تُطْفِئُ
الخَطِيئَةَ
كَمَا
يُطْفِئُ
المَاءُ
النَّارَ يَا
كَعْبُ ابنَ
عُجْرََةَ:
إنَّهُ َ
يَرْبُو
لَحْمٌ
نَبَتَ مِنْ
سُحْتٍ إلاَّ
كَانَتِ
النَّارُ
أوْلى بِهِ[. (1733)- Ka'b İbnu Ucre (r.a) anlatıyor: "Resulullah (a.s) bana şunu söyledi: “Ey Ka'b İbnu Ucre,! Namaz burhandır. Oruç sağlam bir kalkandır. Sadaka hataları söndürür, tıpkı suyun ateşi söndürdüğü gibi. Ey Ka'b İbnu Ucre! Haramla biten bir ete mutlaka ateş gerekir." [Tirmizî, Salât 433. (614); Nesâî, Bey'ât 35, 36, (7, 160).] اَلَّذى
خَلَقَ
الْمَوْتَ
وَالْحَيوةَ
لِيَبْلُوَك&#16
15;مْ اَيُّكُمْ
اَحْسَنُ
عَمَلًا
وَهُوَ
الْعَزيزُ
الْغَفُورُ O, hanginizin daha güzel iş yapacağınızı denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O, üstündür, bağışlayandır. (Mülk, 67/2) الم ()
اَحَسِبَ
النَّاسُ
اَنْ
يُتْرَكُوا
اَنْ
يَقُولُوا
امَنَّا

وَهُمْ لَا
يُفْتَنُونَ
İnsanlar, imtihandan geçirilmeden, sadece "İman ettik" demeleriyle bırakılacaklarını mı sandılar? (Ankebut, 29/1-2)
فَالْيَوْمَ
لَا تُظْلَمُ
نَفْسٌ
شَيًْا وَلَا
تُجْزَوْنَ
اِلَّا مَا
كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ Artık bugün hiç kimseye zerre kadar zulmedilmez. Ancak yaptıklarınızın cezasını çekeceksiniz. (Yasin, 36/54) عن ابْنِ
عمرَ (ر عنهما)،
قال: قال رسولُ
اللّه (صعم):
أُمِرْتُ انْ
أُقَاتلَ
الناسَ حتّى
يشهدُوا أنْ
لاَ إلَهَ
إّلا اللّهُ
وأنّ
مُحمّداً
رسولُ اللّه،
ويُقِيمُوا
الصلاَةَ،
ويُؤتُوا
الزَّكاةَ،
فإذَا
فَعَلُوا
ذَلكَ
عَصَمُوا
منِّى
دِمَائهمْ
وَأمْوَالَه&#16
15;مْ إّلا بحقِّ
الاسْلامِ،
وحسَابُهُمْ
علَى اللّهِ (37)- İbn-i Ömer (r.a) anlatıyor: "Hz. Peygamber (a.s): "Ben insanlar Allah'tan başka ilâhın olmadığına, Muhammed'in de Allah'ın elçisi olduğuna şehâdet edinceye, namaz kılıncaya, zekât verinceye kadar onlarla savaş etmekle emrolundum. Bunları yaptılar mı, kanlarını, mallarını bana karşı korumuş (emniyet altına almış) olurlar. İslâm'ın hakkı hâriç. Artık (samimi olup olmadıklarına dair) durumları Allah'a kalmıştır" (Buhârî, İmân 17; Müslim, İman 36, (22)) عن
أَبِي

هُرَيْرَةَ
رَضِىَ
اللّهُ
عَنْهُ قَالَ:
]قَالَ
رَسُولُ
للّهِ صَلَّي
اللّهُ
عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ
إِنَّ اللّهَ
لاَ يَنْظُرُ
إِلَى
صُوَرِكُمْ
وَأَجْسَادِ&#16
03;ُمْ،
وَلَكِنْ
يَنْظُرُ
إِلَى
قُلُوبِكُمْ
وَأَعْمَالِ&#16
03;ُمْ.
التَّقْوَى
هَهُنَا،
التَّقْوَى
هَهُنَا،
التّقْوَى
هَهُنَا،
وَيُشِيرُ
إِلَى
صَدْرِهِ.
أََلا لاَ
يَبْعِ
بَعْضُكُمْ
عَلَى
بَعْضِ،
وَكُونُوا
عِبَادِ
اللّه
إِخْوَانًا.
وَلاَ
يَحِلُّ
لْمُسْلِمِ
أَنْ
يَهْجُرَ
أَخَاهُ
فَوْقَ
ثََلاثٍ (3312)- Hz. Ebu Hüreyre (r.a)

anlatıyor: "Resulullah (a.s) buyurdular ki: …Allah sizin suretlerinize ve kalıplarınıza bakmaz, fakat kalplerinize ve amellerinize bakar. Takva şuradadır-eliyle göğsünü işaret etti-:Sakın ha! Birinizin satışı üzerine satış yapmayın. Ey Allah'ın kulları kardeş olun. Bir müslümanın kardeşine üç günden fazla küsmesi helâl olmaz." [Buharî, Nikâh 45, Edeb 57, 58, Ferâiz 2; Müslim, Birr 28-34, (2563-2564); Ebu Dâvud, Edeb 40, 56, (4882, 4917); Tirmizî, Birr 18, (1928).] Allah ancak olgun müminlerden razı olur. Olgun mümin olmak için de yalnız inanmak yeterli değildir. İman ile birlikte ibadet etmek ve güzel ahlâka sahip olmak gerekir. Hiç şüphe yok ki ibadet, imanın bir göstergesidir. Ayrıca kurtuluş vesilesidir. Nitekim Asr Suresinde imanla beraber salih amel insanı ziyandan kurtaran unsur olarak zikredilmiştir:
وَالْعَصْرِ ()
اِنَّ
الْاِنْسَان&#16
14; لَفى خُسْرٍ ()
اِلَّا
الَّذينَ
امَنُوا
وَعَمِلُوا
الصَّالِحَا&#15
78;ِ
وَتَوَاصَوْ&#15
75; بِالْحَقِّ
وَتَوَاصَوْ&#15
75; بِالصَّبْرِ ()
Asra yemin olsun ki, İnsan mutlaka ziyandadır. Ancak iman edenler, salih amel (iyi işler) işleyenler, birbirlerine hakkı tavsiye eden ve sabrı tavsiye edenler bunun dışındadır. (Asr, 103/1-2-3) Sadece inandım demek yeterli değildir. Kalpteki iman ışığının sönmemesi için ibadet de gereklidir. İbadet yapmayan kimsenin kalbindeki iman yavaş yavaş zayıflar ve Allah korusun günün birinde sönebilir. Bu ise insan için en büyük bir kayıptır. İman nurunun söndüğü bir gönül, insan için bir yük olmanın ötesinde bir anlam taşımaz. Gerçek dindarlık Allah ve Resulünü her şeyden çok sevmekten geçer. Bunun aksini düşünmek mümkün değildir. Nitekim bir ayet de şöyle buyurarak mevzuun ehemmiyetini tespit eder: قُلْ اِنْ
كَانَ
ابَاؤُكُمْ
وَاَبْنَاؤُ&#16
03;ُمْ
وَاِخْوَانُ&#16
03;ُمْ
وَاَزْوَاجُ&#16
03;ُمْ
وَعَشيرَتُك&#16
15;مْ
وَاَمْوَالٌ
اقْتَرَفْتُ&#16
05;ُوهَا

وَتِجَارَةٌ
تَخْشَوْنَ
كَسَادَهَا
وَمَسَاكِنُ
تَرْضَوْنَه&#16
14;ا اَحَبَّ
اِلَيْكُمْ
مِنَ اللّهِ
وَرَسُولِه
وَجِهَادٍ فى
سَبيلِه
فَتَرَبَّصُ&#16
08;ا حَتّى
يَاْتِىَ
اللّهُ
بِاَمْرِه
وَاللّهُ لَا
يَهْدِى
الْقَوْمَ
الْفَاسِقين&#16
14; "Ey Muhammed de ki: Babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, akrabanız, elde ettiğiniz mallar, durgun gitmesinden korktuğunuz ticaret, hoşunuza giden evler sizce Allah'tan, Peygamberinden ve Allah yolunda savaşmaktan daha sevgili ise, Allah'ın buyruğu gelene kadar bekleyin. Allah fâsık kimseleri doğru yola eriştirmez" (Tevbe, 9/24) Burada emredilen Allah ve peygamber sevgisinin nasıl ortaya çıkacağı da bir başka ayette açıklanmıştır: Hz. Peygamber (a.s)'e uymak. قُلْ اِنْ
كُنْتُمْ
تُحِبُّونَ
اللّهَ
فَاتَّبِعُو&#16
06;ى
يُحْبِبْكُم&#16
15; اللّهُ
وَيَغْفِرْ
لَكُمْ
ذُنُوبَكُمْ
وَاللّهُ
غَفُورٌ
رَحيمٌ "Ey Muhammed de ki: "Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun, ta ki Allah da sizi sevsin, günahlarınızı mağfiret etsin" (Âl-i İmran 3/31). Kamil İmanın Alameti Sayılabilecek Bazı Ameller
وَعَنْهُ)رع(
قال. سَمِعْتُ
رَسُولَ
اللّهِ (صعم)
يَقُولُ:
لايُؤمِنُ
أحَدُكُمْ

حتّى أكونَ
أحبَّ إليهِ
من والدِهِ
وولدِِهِ
والنّاسِ
أجْمَعِين.وف&#16
10; أخرى للنسائى
رحمه اللّه
تعالى: أحبَّ
إليه من ماله
وأهله. (29)- Yine Hz. Enes (r.a) bildiriyor; Hz. Peygamber (a.s) şöyle buyurmuştur: "Sizden biri, beni, babasından, evladından ve bütün insanlardan daha çok sevmedikçe iman etmiş sayılmaz" (Buhârî, İman 8; Müslim, İman70, (44); Nesâî, iman 19, (8, 114, 115)). Nesâî'nin bir rivayetinde"... malından ve ailesinden daha sevgili..." denmektedir. Birbirimizi Sevmedikçe… وَعَنْهُ
)رع(قال: قالَ
رَسُولُ
اللّهِ:
لايُؤْمِنُ
اَحَدُكُمْ
حتَّى
يُحِبَّ
لاخيهِ ما
يُحِبَّ
لِنَفْسِهِ (30)- Yine Hz. Enes (radıyallahu anh)'in rivayetine göre Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) şöyle buyurmuştur: "Sizden biri, kendi için sevdiğini kardeşi için de sevmedikçe gerçek imana eremez." (Buhârî, İman 6; Müslim, İman 71, (45); Nesâî, İman 19, (3, 115); Tirmizî, Sıfatu'l-Kıyamet 60, (3517); İbnu Mâce, Mukaddime 9, (66)).
وَعَنْ أبى
أمامة)رع(أنّ
رسُولَ
اللّهِ # قال:
مَنْ أحبّ
للّهِ،
وَأبْغَضَ
للّهِ،
وَأعطى
للّهِ،
وَمَنعَ
للّهِ فقدِ
اسْتَكْمَلَ
الايمانَ. (31)- Ebu Ümâme (r.a), Hz. Peygamber (a.s)'in şöyle dediğini rivayet ediyor: "Kim Allah için sever, Allah için buğzeder, Allah için verir, Allah için vermezse imanını kemâle erdirmiştir" (Ebu Davud, Sünnet 16, (4681)).

وَعَنْ أبى
هريرة)رع(قال:
قال رسُولُ
اللّهِ #:
المسلِمُ
مَنْ سَلِمَ
الْمُسْلِمُ&#16
08;نَ مِنْ
لِسَانِهِ
وَيَدِهِ،
وَالْمُؤمِن&#16
15; مَنْ أمِنهُ
الناسُ على
دمائهم
وأمْوَالِهِ&#16
05;ْ. (32) Ebu Hüreyre (r.a) hazretleri Hz. Peygamber (a.s)'in şöyle dediğini rivayet etmiştir: "Müslüman, diğer Müslümanların elinden ve dilinden zarar görmediği kimsedir. Mü'min de, halkın, can ve mallarını kendisine karşı emniyette bildikleri kimsedir." (Tirmizî, İman 12, (2629); Nesâî, İman 8, (8, 104, 105)). Burada da Resulullah (a.s) kâmil manada Müslümanı kastederek tarif sunmaktadır. Değilse, eliyle diliyle başkasına zarar verenin tam Müslüman olamayacağı vurgulanmaktadır. Ancak, başkasına zarar vermemek, emniyeti bozmamak gibi güzel vasıfların ehemmiyeti bu üslupla daha açık ve daha müessir bir tarzda ifade edilmiş olmaktadır. Zira, Peygamberinden bu tehdidi işiten mü'min, en kıymetli sermayesi olan İman ve İslâm'ını zedelenmekten, eksilmekten korumak için bu davranışlardan elinden geldiğince kaçacaktır.
وَعَنْ
عبداللّهِ بن
عمرو بن
العاصْ
)ر.عَنْهُما(
قال: قال رسولُ
اللّهِ:
المُسْلِمُ
مَنْ سَلِمَ
الْمُسْلِمُ&#16
08;نَ مِنْ
لِسَانِهِ
وَيدِهِ،
وَالْمُهَاج&#16
16;رُ مَنْ هَجَر
مَانَهى
اللّهُ
عَنْهُ. (33) Abdullah İbnu Amr İbni'l-As (r. anh) hazretleri, Resulullah (a.s)'ın şöyle dediğini rivayet etmiştir: "Müslüman, diğer Müslümanların elinden ve dilinden zarar görmedikleri kimsedir. Muhâcir de Allah'ın yasakladığı şeyi terkedendir." (Buhârî, İman 4; Müslim, İman 64, (40); Ebu Dâvud, Cihâd 2, (2481); Nesâî, İman 9, (8, 105)). عن

أبى سعيدٍ
الخدرى)رع(قال:
قال رسولُ
اللّهِ: إذا
رأيتمُ
الرجلَ
يعتادُ
المسجدَ
فاشهدُوا لهُ
بِالايمَانِ&#15
48; فإنّ اللّهَ
تعالى يقُولُ:
إنما
يَعْمُرُ
مَساجِدَ
اللّهِ مَنْ
آمَنَ
بِاللّهِ
وَالْيَوْمِ
الاخِرِ. (34)- Ebu Saîdi'l-Hudrî (r.a) Hz. Peygamber (a.s)'in şöyle dediğini rivayet etti: "Bir kimsenin mescide alâkasını görürseniz, onun mü'min olduğuna şehâdet edin, zira Cenâb-ı Hakk şöyle buyuruyor: "Allah'ın mescidlerini ancak Allah'a ve âhiret gününe inananlar imar ederler" (Tevbe 18), Tirmizî, Tefsir, Sûre 2, (3092). Dinin özü samimiyettir. Samimiyet: İçtenlik, ihlaslı olmak, saflık, temizlik, duruluk, sadakat, bir işi sırf Allah için yapmak gibi anlamlara gelir. İhlasla iç içe bir kavramdır. Samimiyet “İhlas” kavramının açılımıdır. Samimiyet: İçtenlik ve ihlasla, saf ve duru bir hal ile Allah’a yönelmektir… Samimiyet dinde temel değerlendirme ölçüsüdür. Kişinin bütün yapıp ettikleri, samimiyetine göre karşılık görecektir. Müslümanın, iman, ibadet ve muamelat alanında yani hayatının her alanında samimi olması gerekir. Dinin özü ihlas ve samimiyete dayanır. Bunun için Müslümanın da her işinde samimi olması gerekir. Kur’an’da samimiyetle Allah’a boyun eğenlere mükâfat vaat edilmiştir. “Kitap Ehli denilen Yahudiler, özellikle de Hıristiyanlar arasında öyle temiz yürekli insanlar vardır ki, Allah’ın varlığına ve birliğine yürekten iman ederler; kendilerine indirilmiş olan kitapların yanı sıra, size indirilen Kurân-ı Kerime de inanırlar. Allah’a karşı derin bir saygı samimiyet ve ürperti duyarlar. Bu yüzden de, O’nun gerek Tevrat, gerek İncil, gerekse Kurân’daki âyetlerini, servet, makam, şan, şöhret gibi basit menfaatlerle değiştirmezler. İşte bunlara, Rab’leri katında muhteşem ödüller verilecektir. Gerçek şu ki, Allah, yeri ve zamanı geldiğinde hesap görmede çok hızlıdır![1] (Al-i İmran, 3/199) O halde Rabbimize samimiyetle yönelip Kur’an’ı anlayarak okumalı, Kur’an’daki bütün emir ve yasaklara samimiyetle uyulmalıdır. Temîm bin Evs ed–Dârî radıyallahu anh’dan rivayet edildiğine göre, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem: — Din, esas olarak ihlâs ve samimiyetten ibarettir. Dinin özü, her işinde, her sözünde dürüst ve samimi olabilmektir, buyurdu. Biz kendisine: — Kime karşı, ya Rasulallah? dedik. Peygamber Efendimiz: — Allah’a, Kitabına, Peygamber’ine, müminlerin

yöneticilerine ve tüm Müslümanlara karşı dürüst ve samimi olmak, yöneticiler başta olmak üzere, bütün müminlere iyiliği, güzelliği tavsiye etmek ve bunları yalnızca Allah rızası için, O’nun kitabına ve Peygamberi’nin sünnetine uygun olarak yapmaktır, buyurdu.”[2] (Müslim, İman 95. Buhârî, İman 42; Ebu Davud, Edeb 59; Tirmizî, Birr 17; Nesâî, Bey’at 31, 41) Dinin özü samimiyettir. Bunun içindir ki Hz. Peygamber dini samimiyet olarak tanımlamıştır. Samimi olmayan iman, ibadet ve amellerin Allah yanında hiçbir değeri olmaz. Dinde samimiyetle birlikte niyet önemlidir. Niyetler de samimi olmalıdır. Bunun için Hz. Peygamber (sav) şöyle buyurmuştur: Müminlerin emîri ve devlet başkanı Ömer bin Hattab radıyallahu anh ’danrivayet edildiğine göre, şöyle demiştir: Ben Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem’işöyle buyururken işittim: “Ameller ancak niyetlere göredir. Yapılan bütün işler, kişinin niyet ve amacına göre değer kazanır. Ve herkese, ancak niyetinin karşılığı vardır. İnsan bir işi hangi niyetle yapmışsa, ona göre ceza veya mükâfat alacaktır. Yaptığı bir iyilik ne kadar değerli görünse de, onu Allah için yapmamışsa sevabını alamaz. Bu ölçü, Mekke’den Medine’ye yapılan hicret için de geçerlidir. Buna göre, kimin hicreti Allah’a ve Elçisine olan sevgi ve itaatinden kaynaklanıyor ise, onun hicreti gerçekten Allah’a ve Elçisine yapılmış bir hicrettir ve bu amaçla hicret eden kişi, büyük bir sevap kazanmıştır. Fakat kim Allah için hicret ediyor göründüğü hâlde, aslında elde edeceği bir dünyalığa veya evleneceği bir kadına kavuşmak amacıyla yola çıkmışsa, onun hicreti de gerçekte Allah’a ve Elçisine değil, o hicret ettiği şeyedir. Uğrunda yola çıktığı dünya menfaatlerini elde etse de, hicret sevabını alamayacaktır. Öyleyse, bütün iyilik ve ibadetlerinizi yalnızca Allah’ın hoşnutluğunu kazanmak için yapmalısınız.”[3] (Buhârî, Bed’ü’l–vahy 1, İman 41, Nikâh 5, Menâkıbu’l–Ensar 45, İtk 6, Eymân 23, Hiyel 1; Müslim, İmâret 155. Ebu Davud, Talâk 11; Tirmizî, Fezâilü’l–cihad 16; Nesâî, Tahâret 60; Talâk 24, Eymân 19; İbn Mâce, Zühd 26)

      Tahsin EKİM

Sulakyurt İlçe Müftüsü

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler